

Az album mint médium. Két világháború közötti erdélyi privát képek

Privát fényképalbumokat kutatni empátiát igényel, valamint – ami talán még jelentősebb – önreflexiót. Mivel performatív tárgyokról van szó, ez másképp nem is lehet: a képek egyből értelmezési folyamatokat indítanak el, kutatóként pedig az a szerepem, hogy ezeket minél tudatosabban irányítsam. Erre az utóbbi évek angolszász szakirodalmát felhasználva (pl. Martha Langford, Patricia di Bello, Anna Dahlgren, Marianne Hirsch stb.), valamint feminista művészettörténeti megközelítéseket alkalmazva adódik lehetőség. Doktori kutatásom nemcsak fotó-, hanem médiumtörténeti vizsgálódásnak is felfogható: az albumok megjelenésének, elterjedésének és használatának története megmutatja, hogy egy mára erősen átalakulóban (és eltűnőben) lévő médium hogyan válhat használóinak reprezentációs és történetmesélési eszközévé, majd – kikerülve a létrehozói közegből – miként lesz a kollektív emlékezet része, hogyan muzealizálódik, vagy válik műtárggyá különféle átalakítás és/vagy dekontextualizáció révén. Jelen konferencián a 20. század első felében, főként a két világháború közötti időszakban Erdélyben összeállított albumokról értekeznek. A fentebb vázolt kritériumok mellett a fényképezés demokratizálódási folyamatának hangsúlyozása is szerepet kap majd, bemutatva Teleki Andor többkötetes összeállítása mellett munkások és értelmiségiek albumait is.

Újvári Dorottya-Boglárka